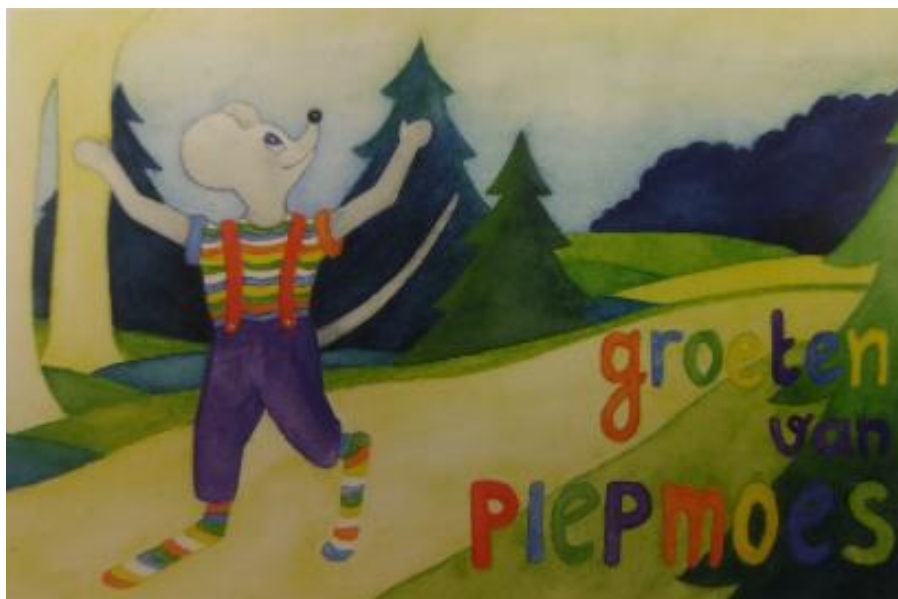

De Riemsloot-Bergfeesten

Piepmoes op vekaansie in Appelsche

November 2016

Inhoud

	bladziede
Veurwoord	3
Wie is Piepmoes	4
Piepmoes op vekaansie naor Appelsche	6
Op vekaansie (lietien)	7
In 'e dunen	8
Op 'e uutkiek	10
Op zuke naor de Bosbarg	11
Naor et Bosbad	12
Naor de Bargfeesten	14
Verantwoording tekst, foto's, tekenings	16

Voorwoord

De Riemsloot-Bergfeesten

OBS De Riemsloot profileert zich door erfgoed in te bedden in projecten en lesactiviteiten met behulp van diverse aanbieders uit het cultuurpanel, dat in De Stellingwerven is geformeerd. Bovendien wordt expertise ingehuurd van instanties of personen, die op één of andere wijze een bijdrage kunnen leveren aan erfgoededucatie. Hiervoor maakt de school gebruik van de zogenaamde culturele kaart, waarin alle mogelijkheden voor culturele initiatieven in de regio zijn uitgewerkt.

Een voorbeeld van een dergelijk project ligt nu voor u.

Docenten van de Stellingwarver Schrieversronte en Kunst & COO hebben in het najaar van 2016 in samenwerking met groep 1 en 2 een taal/heemkunde/muziek/dansant project uitgevoerd in de groepen: de Riemsloot-Bergfeesten.

Recreatie en toerisme vormen in het schooljaar 2016-2017 de basis van het werken met de diverse kunstdisciplines.

In de 19^e eeuw werden in Appelscha de zogenaamde Bergfeesten gehouden, waarbij jong en oud uit de wijde omgeving naar Appelscha kwam om feest te vieren en te genieten van de rijke natuurlijke omgeving.

De eerste symptomen van recreatie en toerisme in Appelscha waren merkbaar. De leerlingen van groep 1 en 2 gingen met Piepmoes in het hedendaagse Appelscha met vakantie. Een mooi avontuur...

Jelle Terwal,
ICC'er De Riemsloot

Wie is Piepmoes?

(Inleidend verhaeltien)

Piepmoes is een moesien en hi'j woont in de bos.
In die bos het hi'j hiel veul vrunties.
Willen jim weten wie dat binnen?
Now, luuster mar goed, dan zal ik jim dat vertellen:
Piepmoes het drie voegelvronties. Dat bin de doeve, et roodbossien en de gelegouw (wielewaal).
Zi'j speulen vaeke mit Piepmoes.
Mar ze helpen Piepmoes ok wel es, ok as d'r wel es geveer driegt.
Daor vertel ik jim zo mitien over...

Piepmoes het ok twie honnekammeraoden. Dat bin Diedel en Daweltien.
Zi'j speulen ok hiel vaeke mit Piepmoes.
Mar ok zi'j helpen Piepmoes wel es as d'r geveer driegt.
Daor vertel ik jim zo mitien over...

Piepmoes het nóg een goeie vrund. Dat is zien buurman de molle.
Hebben jim wel es een molle zien?
Een molle woont onder de grond. De buurman van Piepmoes ok.
Hi'j woont vlak naost Piepmoes zien kesteel.
Ok de molle speelt vaeke mit Piepmoes.

Mar ok hi'j moet Piepmoes wel es helpen as d'r geveer driegt.

Ik zal jim vertellen wanneer as de vrunden van Piepmoes him helpen.
Wanneer ze Piepmoes helpen moeten, omdat d'r geveer driegt.

Jim moe'n weten: vlakbi'j de bos staot een boerderi'je.
En daor wonen meensken, koenen, kalfies, schaopen, varkens en kiepen.
Mar d'r wonen ok twie katten.
En dat bin Klaos Kaeter, en zien vrundinnegien Miep...
Klaos en Miep hebben vaeke honger.
En dan hebben ze hiel veul zin an een lekker moesien.
Daor holen katten now ienkeer van...

Klaos Kaeter en Miep weten dat Piepmoes in de bos woont.
 En ze bedaenken altied van alles om Piepmoes te pakken.
 Dat is niet aorig van Klaos en Miep, vienen jim wel?
 Ze kun ommes veul beter kattedbrokkies eten as moesies?

Oei, daar kommen de katten an!!

Gelukkig: ze bin weer vot!!

Gelukkig het Piepmoes een hieleboel vrunties.
 Ik vertelde jim dat al.
 En gelukkig helpen ze Piepmoes as Klaos en Miep achter him an zitten.
 Hoe dan? Dat willen jim vanzels graeg weten!

Now: de doeve zet Piepmoes op zien rogge en vligt hadde mit him vot.
 Et roodbossien kwettert alle ere voegels uut de bos bi'j mekeer.
 Dan jaegen ze mit mekeer de katten vot.
 De gelegouw pikt ze ombeurten in de stat.
 Dat vienen katten niet fijn en ze maeken dat ze votkommen.
 Diedel en Daweltien jaegen Klaos en Miep de bomen in.
 En waachten krek zo lange onder die bomen totdat Piepmoes thuus is.

En de molle?
 De molle lat Piepmoes gauw in iene van al zien mollegangen kroepen.
 Piepmoes krypt dan zo hadde hi'j kan et huus van de molle in.
 Daor zit hi'j veilig.
 Want katten greven niet in de grond.
 Dan kriegten ze ommes heur poties vies.
 En daor holen katten hielemaole niet van.

Now weten jim wie Piepmoes is.
 Wi'j vertellen jim gauw weer een verhaeltien over him!
 Over dat hi'j op vekaansie gaot.
 Op vekaansie naor... Appelsche!

Piepmoes op vekaansie naor Appelsche

Et is vekaansie.

Piepmoes en de molle doen een kaartspullegien in Piepmoes zien kesteel.

Et spullegien hiet 'pesten' en et is slim spannend.

'Laeste kaorte,' raost Piepmoes. 'Uut! Ik win et al weer van je, molle!'

'Tsja,' zegt de molle. 'Ik bin d'r mit mien gedaachten ok niet goed bi'j.'

Dat komt omdat ik argens aandars an zit te prakkeseren, Piepmoes.

Weet ie wat mi'j zo mooi toelieken zol?

Om es mit zien beidend op vekaansie te gaon, jow dan?'

'Mit zien beidend op vekaansie,' mompelt Piepmoes. 'Molle, hoe koj' d'r op!'

Piepmoes smit de kaorten an de kaant.

'Dat liekt me prachtig, dat gaon we doen. Waor gaon we henne, en wanneer?'

vragt de moes die slim van opschieten hooit.

'Ok daor he'k al over naodocht,' zegt de molle. 'Luuster mar es.

Ik woon zels in een mollebulte, en mien bulte is aenlik een kleine zaandbarg, toch?'

'Ja,' nikt Piepmoes, 'daor heb ie geliek in. Mar wat het dat now mit oonze vekaansie te maeken?'

De molle gaot d'r es goed veur zitten en zegt: 'Ik zol graeg es naor Appelsche willen. Om es te zien hoe as échte bargaen d'r uutzien. En in Appelsche hej' mooie dunaen en ie hebben d'r de Bosbarg. Dat is een echte barg, en die is hiel hoge! Die zol ik zo graeg es zien willen. Wat vien ie d'r van, Piepmoes?'

'Dat liekt me wel wat toe, molle,' vint Piepmoes. 'Mar is d'r in Appelsche nog meer te doen? Want alliend mar zaand en bargaen, en zo. In de vekaansie wil ik ok wel graeg es te zwemmen. En daor hej' een zwembad veur neudig.'

De molle het et allemaole goed uutzocht.

'Netuurlik hej' in Appelsche ok een zwembad, Piepmoes,' zegt hi'j. Dat hiet et Bosbad en et ligt midden in de bossen. Ie kun d'r heerlik zwemmen, heur!

Mar d'r is nog veul meer in Appelsche te doen,' gaot de molle veerder. 'D'r staot ok een hiele hoge uutkiektoren. Aj' daor bovenop staon kuj' hiel veer kieken. En d'r is een vaort, deur kuj' mooi in een botien op veren. En d'r is een hiele grote speultuun, die hiet Duinen Zathe.

Now, wat zeg ie? Zuwwes op vekaansie naor Appelsche?'

Piepmoes is now hielemaole bliede en uitgelaoten!

'Ik wil ok naor Appelsche,' piept hi'j et uut. 'Morgen mitien mar, molle! Waor zuwwes op waachten? Dus pak je tasse gauw in, en zet je fiets mar klaor!'

En zo stappen de beide kammeraoden de volgende dag op 'e fiets.

Ze gaon op vekaansie naor Appelsche!

Op vekaansie! (lietien)

Refrein

We gaon now op vekaansie,
mit Piepmoes en zien kammeraod.
Naor de Appelschester dunen,
daor gaon we ommestrunen.

Pak je tasse mar in,
mit je kotte broek,
want d'r ligt now gien sni'j
dus een t-shirt d'r bi'j,
en een schone bu-huusdoek!

Refrein

Neem je voetballe mit,
zet je zonnebrille op,
want et is now mooi weer,
pak je speelgoedbeer,
is dat now niet ti-hiptop!

Refrein

Neem je scheppien mar mit,
want d'r ligt daor veul zaand,
zet je fiets gauw klaor,
en dan bin we gauw daor
in et Appelschester laand!

In de dunen

Piepmoes en de molle hebben een mooi plakken vunnen veur heur tente.

De tente staot in de bos an de raand van de Kaele Dunen in Appelsche.

As de tente te plak staot, gaon ze eerst wat eten en dan mar es slaopen.

Ze hebben ommes een hiel aende fietst! Dat ze hebben honger en ze bin ok best wel muui.

De volgende morgen gaon ze nao et eten mitien op pad.

‘Zuwwe eerst de Kaele Dunen verkennen gaon, molle?’ vragt Piepmoes.

‘En zuwwe oonze voetballe mitnemen, en oonze scheppies en emmerties? D’r is vast wel een mooi plak waor we speulen kunnen!’

Even laeter lopen de kammeraoden in et zaand van de dunen.

D’r is veul meer zaand as dat ze docht hadden.

‘Moej’ toch kieken, Piepmoes,’ ropt de molle uitgelaoten. ‘Wat ligt hier veul zaand, daor zol ik prachtige mollebulten in greven kunnen!’

Ze klauteren een hoge duun op en kieken spraakeloos om heur henne.

Welke kaante ze ok opkieken, ze zien overal dunen. Hoge dunen, kleine dunen, en haost nargens zien ze een boom.

‘Hoe bestaat et,’ vragt Piepmoes him of.

‘Waor komt al dat zaand toch weg, hoe bin die dunen hier toch kommen?’

‘Waacht even,’ zegt de molle, die ondertussen even zitten gaon is om et zaand uut zien schoenen te kloppen.

‘Daor heb ik es wat over heurd. D’r is een verhael, en daor wodt in verteld dat hier, hiel, hiel lange leden reuzen langes leupen. Van Appelsche naor Drenthe. Ze gongen daor op vesite naor familie. En as ze dan hier op dit plak weren, dan klopten ze altied et zaand uut heur leerzens. Dat was d’r onderweg inwi’jd. En zo bin de Kaele Dunen ontstaon. Temeensen zo wodt et in dat verhael verteld.’

Piepmoes kikt een betien angstig om him henne.

‘R-rr-rrr-reuzen,’ bibbert hi’j. ‘Rrr-reuzen? Hoe lange is et aenlik leden dat die reuzen hier langes kwammen, molle? Weet ie dat ok??’

‘Ie hoeven niet bange te wezen,’ stelt zien kammeraod him gerust. ‘Et is een verhael van hiel vroeger. En reuzen bestaon ommes niet?’

Piepmoes wet vanzels ok wel - krek as jim - dat reuzen niet echt bestaon. Mar, aj’ zoe’n verhaeltien heuren, dan bi’j’ daor niet altied zeker van, toch?

Piepmoes en de molle speulen veerder de hiele dag in et zaand. Ze bouwen kestelen en speulen een peer potties voetbal.

As ze et nocht d’r of hebben, gaon ze weer naor heur tente.

Ze vienen dat ze mar een hiele mooie eerste vekaansiedag had hebben!

*Aj’ zaand over je henne struijen, moej’ et laeter weer ofkloppen.
Uut je haor, uut je oren, uut je kleren, en uut je leerzens!*

Grote stappen maeken, krek as reuzen. En wie bedaenkt de mooiste sporen? Op de prachtige meziek van Lianne gong dat supergoed!

Op 'e uutkiek

‘Weet ie wat we vandaege wel es doen kunnen zollen, molle?’ vragt Piepmoes de volgende morgen an zien kammeraod.

‘Gien idee,’ zegt de molle. ‘D’r is hier in Appelsche zoveel te doen. ‘Ik weet niet waar we eerst en laest naor toe moeten!’

‘Dat bedocht ik ok,’ vint de moes. ‘Dat daoromme stel ik veur dat we vandaege naor de uutkiektoren gaon. Aj’ daor ienkeer bovenop staon kuj’ geweldig veer om je henne kieken. En dan kuj’ alles zien wat d’r hier in de buurt is.’

‘Goed bedocht, Piepmoes,’ mient de molle. ‘Dat gaon we doen.’

En zo kuieren de moes en de molle deur de bos naor de uutkiektoren toe.

‘Sjongejonge, dat is wel een hiele hoge uutkiektoren,’ schrikt de molle. ‘Kuwwe daor wel tegenop kommen, Piepmoes?’

De molle is d’r wit van om de neuze. Veur een besien dat meerstal onder de grond woont, is zoe’n toren inderdaod hiel arg hoge...

‘Vaalt mit, heur molle,’ mient Piepmoes. ‘Dat redden we wel op. Kom mar aachter mi’j an.’

En dan beginnen de moes en de molle te klimmen.

En ze klimmen.

En ze klimmen.

En ze klimmen...

En ja heur, daor bin ze dan. Boven op 'e uutkiektoren van Appelsche.

Mar oei, wat bin ze now toch hoge. Wat bin ze toch verschrikkelijke hoge!

‘Och heden nog an toe, we zitten zowat in de wolken!’ schrikt de molle.

Hi’j staot midden op 'e toren en dust haost niet naor beneden te kieken.

‘Ja, hi’j is zeker arg hoge’ geeft Piepmoes toe. ‘Mar kom mar, molle. As we oons goed vaasteholen an de raand, dan kieken we veurzichies om oons henne.’

En dat doen ze. Now ja, Piepmoes dan veural. De molle hooft de ogen meer dichte as dat hi’j ze eupen het...

‘Kiek, daorginderd staot oonze tente,’ ropt Piepmoes, ‘en daor hej’ de Kaele Dunen. En daorginderd is de bos mit et Bosbad! Wat toch een prachtig gezicht! Mar molle, wat now zo vreemd is, ik zie nargens de Bosbarg! En die moej’ hier toch zien kunnen, een barg is toch hoge?’

De molle loert veurzichies om him henne. Mar hi’j zicht de Bosbarg ok niet.

‘Zuwwe naor beneden toe, Piepmoes?’ vragt de molle. ‘Dan kuwwe daor wel es vraogen waor die barg is. Een vremde boel, heur!’

Piepmoes liekt dat ok et beste toe. En hi’j hoopt mar dat de Bosbarg niet nog veul hoger is as de uutkiektoren. Want mollen en moezen staon now ienkeer liever mit alle poties op 'e grond, as zo hoge in de wolken!

Op zuke naor de Bosbarg

As Piepmoes en de molle weer van de uutkiektoren of binnen, kieken ze om heur henne. Ze hopen dat ze iene tegenkommen die wet waar de Bosbarg is.

Ze treffen et. Want wie komt daar krek ansjakken?

De das. ‘Daor hej’ verempeld Piepmoes en zien buurman,’ zegt hi’j. ‘Wat doen jim toch hielemaole in Appelsche?’

‘Wi’j bin hier op vekaansie,’ vertelt Piepmoes. ‘We bin now op zuke naor de Bosbarg, mar die kuwwe niet vienen. We weren krek op ’e uutkiektoren. We zaggen van alles, mar niet de Bosbarg. Hoe kan dat now toch?’

De das gniffelt een betien in himzels.

‘Lopen jim mar even mit naor mien huus. Dan kriegen jim wat te drinken, en dan zal ik jim over de Bosbarg vertellen.’

Dat liekt de moes en de molle een goed plan, dat ze stappen achter de das an.

Et duurt mar hiel even, en dan zien ze de deure van et huus van de das al. Die zit verstopt onder wat toeken. De das woont, krek as de molle, onder de grond.

Ienkeer in huus zet hi’j drie glassies drinken veur heur henne.

‘Welkom in mien Bosbarghuus,’ zegt de das. ‘En now zal ik...’

‘Wat zeg ie me daore,’ vaalt Piepmoes him in de rede. ‘Bosbarghuus? Heb ie jow huus naor de Bosbarg nuumd? Mar waaromme dat dan,’ rattelt hi’j veerder.

‘Kalm mar, Piepmoes,’ zegt de das. ‘Ik zal jim dat vertellen. Jim zitten in mien Bosbarghuus, en dat staot op ’e Bosbarg. Now ja, aenlik zit et in de Bosbarg.’

‘Mar hoe kan dat now?’ De molle snapt d’r, krek as Piepmoes, ok hielemaole niks van. ‘We zaggen de Bosbarg ommes hielemaole niet doe we op ’e uutkiektoren stonnen. Welke kaante we ok opkeken, gien barg te zien!’

‘Dat begriep ik wel,’ geeft de das an. ‘Ik zag jim daar wel staon. Jim stonnen alliend mar om jim henne te kieken, mar niet naor beneden. En as jim dat wél daon hadden, dan hadden jim onder jim, en dus onder de uutkiektoren, de Bosbarg zien. Want... de uutkiektoren staot daar bovenop!’

De moes en de molle bin stomverbaosd. Hoe bestaot et! De Bosbarg onder de uutkiektoren! Now ja, doe ze daar naor toe leupen, gong et pad wel wat omhogens. Dat wel, mar een bárg?

‘De Bosbarg is anders wel de alderhoogste barg van Frieslaand, heur,’ pocht de das. ‘En de barg is ok hatstikke mooi! Ie kun d’r prachtig speulen; ie kun je naor beneden rulen laoten, en in de winter skienen mien kammeraoden en ik d’r.’

Even laeter lat de das Piepmoes en de molle de Bosbarg an alle kaanten zien. En Piepmoes en de molle geven al gauw toe dat et een hiele móóie barg is. Et is dan niet de alderhoogste barg van de wereld, mar wel van de perveensie Frieslaand!

Naor et Bosbad

Piepmoes en de molle bin al een peer daegen op vekaansie in Appelsche. As ze op een morgen een hiele poze in et zaand speuld hebben, hebben ze et best waarm.

‘Zuwwe zo naor et Bosbad gaon, Piepmoes?’ vragt de molle. ‘Et zwiet staot me zuver op ’e rogge, zo waarm is et. Ik zol wel even zwemmen willen.’

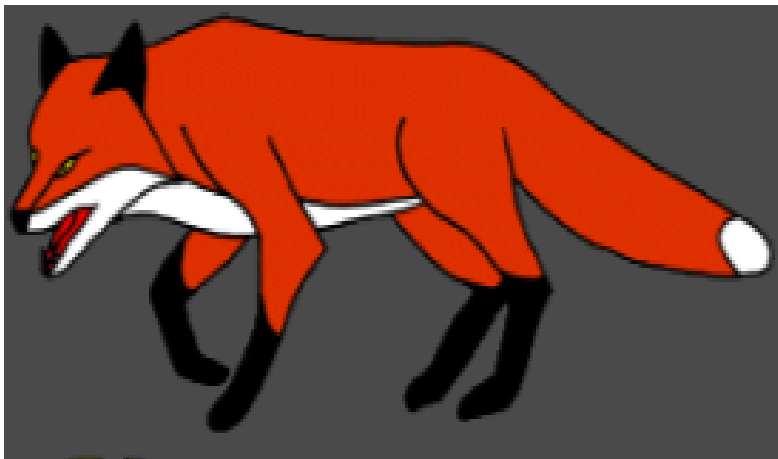
‘Goed idee,’ zegt Piepmoes. ‘Kom, dan gaon we mitien die kaante op.’

Even laeter toffelen de beide kammeraoden deur de dunen en dan de bos in op weg naor et Bosbad. Et is een betien schiemerig onder de bomen. Now en dan heuren Piepmoes en de molle wat ritselen. En ze heuren takkies knappen.

‘Et heurt krek as wo’n we aachtervolgd,’ mient de molle. ‘Et zullen toch niet die vervelende katten Klaos Kaeter en Miep wezen, Piepmoes?’

‘Wel nee,’ zegt Piepmoes. ‘Die weten ommes niet dat we in Appelsche binnen?’

Mar inienen zien de moes en de molle, niet veer van heur, wat henne-weer zwiepen. En et is niet de stat van Klaos of Miep. Klaos zien stat is ja zwat mit een witte punte, en die van Miep wit mit een zwatte punte. Disse stat is bruun.

‘Oei,’ schrikt Piepmoes. ‘Et liekt wel de stat van een vos... En vossen bin niet veul beter as katten, molle. We moe’n wat bedaenken, zodat hi’j oons niet pakt!’

Piepmoes winkt de molle en fluustert him wat in et oor. Ze maeken een ’high

five’, ze pakken een peer stokkies van de grond, en ze lopen fluitende veerder.

Now fluiten ze niet zomar wat, moe’n jim weten. Nee, ze fluiten verschillende wiesies. En die wiesies betekenen wat. Et bin wiesies die voegels begriepen...

En ze roffelen mit de stokkies de maot d’r bi’j. En die roffels begriepen de knienen, de haezen, de renen en de das...

En kiek!! Daor kommen van alle kaanten voegels an vliegen. En de knienen, de haezen, de renen en de das kommen d’r ok an draeven.

En weten jim wat ze mit mekeer doen? Nee? Dan zal ik jim dat vertellen!

Ze zitten mit mekeer achter de vos an. Achter die gemiene vos, die van plan was om Piepmoes en de molle te pakken! De voegels hadden an de wiesies

heurd dat Piepmoes en de molle heur om hulpe vreugen. En de knienen, de haezen, de renen en de das heurden dat an et geroffel van de stokkies ok!

En zie now toch es... De vos maekt dat hi'j votkomt. Want de voegels pikken him in zien kop. En de knienen, de haezen, de renen en de das hebben him zowat bi'j de stat te pakken. De vos draeft deur tot hi'j veer buten Appelsche is!

En Piepmoes en de molle? Die zwemmen een hiele poze in et Bosbad. En ze hebben nog een hieleboel wille mit alle ere dieren!

Mit mekere zwemmen in et Bosbad

Naor de Bargfeesten!

(Dit is et slotverhael t.b.v. veurstelling op vri'jdag 18 november. In et verhael kommen alle verhaelties en de daans- en expressievormen veur die in de vier morgens veurofgaonde an de veurstelling an de odder kwammen)

Piepmoes en zien buurman de molle bin op vekaansie in Appelsche. De molle wil weten as daor échte bargaen binnen, nog hoger as mollebulten. En in Appelsche hoeven ze niet bange te wezen veur Klaos de Kaeter en Miep zien vrundinnegien. Jim weten wel, dat bin die aekelige katten die altied aachter Piepmoes anzitten as ze honger hebben...

Ok Klaos Kaeter en Miep weren tiedens de veurstelling even overkommen naor Appelsche. En ze zatten dit keer niet aachter Piepmoes en de molle an!

De volgende dag bin Piepmoes en de molle bin an et speulen in et zaand van de Kaele Dunen.

D'r is veul meer zaand as dat ze docht hadden.

‘Hoe bestaot et,’ vragt Piepmoes him of. ‘Waor komt al dat zaand toch weg, hoe bin die dunen hier toch kommen?’

‘Waacht even,’ zegt de molle, die ondertussen even zitten gaon is om et zaand uut zien schoenen te kloppen. ‘Daor heb ik es wat over heurd. D'r is een verhael, en daor wodt in verteld dat hier hiel, hiel lange leden reuzen langes leupen. En dat ze dan hier altied et zaand uut heur leerzens klopten. Dat was d'r onderweg inwi'jd, zie. En zo bin de Kaele Dunen ontstaon.’

Even laeter kuieren de moes en de molle deur de bos naor de uutkiektoren toe.

‘Sjongejonge, dat is wel een hiele hoge uutkiektoren,’ schrikt de molle. ‘Kuwwe daor wel tegenop kommen, Piepmoes?’

De molle is d'r wit van om de neuze. Veur een besien dat meerstal onder de grond woont, is zoe'n toren inderdaod hiel arg hoge...

‘Vaalt mit, heur molle,’ mient Piepmoes. ‘Dat redden we wel op. Kom mar aachter mi’j an.’

En dan beginnen de moes en de molle te klimmen.

En ze klimmen.

En ze klimmen.

En ze klimmen...

De volgende dag besluten Piepmoes en de molle om naor et Bosbad te gaon. Et is knap waarm in Appelsche, en dan kuj' daor heerlijk zwemmen!

Et is een betien schiemerig onder de bomen. Now en dan heuren Piepmoes en de molle wat ritselen. En ze heuren takkies knappen.

'Et heurt krek as wo'n we aachtervolgd,' mient de molle.

Inienen zien de moes en de molle, niet veer van heur, wat henne-weer zwiepen. En et is niet de stat van Klaos of Miep. Die statten bin zwat mit een witte punte, en wit mit een zwatte punte. Disse stat is bruun.

'Oei,' schrikt Piepmoes. 'Et liekt wel de stat van een vos... En vossen bin niet veul beter as katten, molle. We moe'n wat bedaenken, zodat hi'j oons niet pakt.'

Ze fluusteren wat, kniepogen mekeer an, pakken een peer stokkies van de grond, en dan maeken ze me een kebaol!

En dan kommen d'r van alle kaanten voegels en ere dieren anzetten. Mit mekeer zitten ze de vos nao. Die gemiene vos, die van plan was om Piepmoes en de molle te pakken! De vos maekt vanzels dat hi'j votkomt. Hi'j draeft krek zo hadde deur tot hi'j veer buten Appelsche is!

En Piepmoes en zien buurman de molle gaon nog een hiele poze in et Bosbad zwemmen mit al heur kammeraoden!

Lekker zwemmen in et Bosbad van Appelsche

Spullegies doen tiedens de Bargfeesten

Zo komt de laeste vekaansiedag in zicht. En weten jim wat Piepmoes en de molle doen gaon? Ze gaon mit alle dieren in de bos naor de Bargfeesten van Appelsche. En ze gaon daor allemaole mooie spellegies doen. Gaon jim mit oons mit??

Tekst verhalen en lieties: Sietske Bloemhoff, foto's: Lenus van der Broek en OBS de Riemsloot, tekenings: Sietske Bloemhoff, verzorging boekien: Akkie Zeilstra (Stellingwarver Schrieversronte)

Een projekt van daans- en expressiedocente Lianne Jacobs (i.o.v. Kunst&Coo) en Sietske Bloemhoff (Stellingwarver Schrieversronte)

